

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Свиленград, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Живка Д. Петрова

при участието на секретаря Жаклин М. Арnaudова
като разгледа докладваното от Живка Д. Петрова Гражданско дело №
20225620100155 по описа за 2022 година

Производство по делото е образувано по искова молба, подадена от Т.
Д. П. срещу АТ. ЯНЧ. К., с която е предявен иск с правно основание чл.71,
ал.1, т.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) - за установяване
на нарушение на забраната за дискриминационно третиране, извършено от
страна на ответника и изразяващо се в отказа му да изслуша ищеца, в
качеството му на заинтересовано лице по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗУТ,
относно жилищна сграда с адрес: гр. Свиленград, ул. „***** *****” № 20,
която била обявена за негодна за обитаване, във връзка с извършена проверка
на сградата от комисия, чийто председател бил ответникът.

Ищецът твърди, че със Заповед № 753/14.05.2021г. на Кмета на Община
Свиленград ответникът бил назначен за председател на комисия, която
трябвало да извърши повторен оглед на имот в гр. Свиленград, ул. „*****
*****” № 20, допуснат по настояване на ищеца. Комисията извършила
повторния оглед и обявила жилищната сграда в имота за негодна за
обитаване, а за част от нея дала предписание да бъде премахната. Огледът бил
извършен, така че ответникът, като председател на комисията, не поканил
ищеца да бъде изслушан, въпреки че бил длъжен да стори това.

Ищецът твърди, че посоченият оглед е бил извършен от ответника, като
председател на комисията, без последната да е влязла в самата сграда.
Твърди, че огледът е бил извършен, след като на 10.05.2021г., на нарочна
среща между главния юрисконсулт на Община Свиленград, ответника и
техните колеги, от една страна, и ищеца, от друга, първите са признали
последния за упълномощено лице на собственика, тоест ищецът бил

„заинтересовано лице“ по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗУТ не само защото бил съсед, но и защото бил пълномощник на собственика на сградата. Твърди, че огледът е бил извършен и след като самият собственик не е бил изслушан. Твърди също, че ответникът е станал председател на комисията след като ищецът пуснал срещу него сигнал до Кмета, до Прокуратурата и до Съда в Свиленград, и след като ответникът знаел за тези сигнали.

Ищецът счита, че в качеството си на заинтересовано лице по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗУТ е трябвало да бъде изслушан от ответника, като председател на комисията, извършила огледа, преди извършването на този оглед.

Ищецът счита също, че в случая умишлено е бил третиран по-неблагоприятно от страна на ответника, с когото водили друг съдебен спор – гр. дело № 150/ 2021г. по описа на РС – Свиленград. Счита, че целта на ответника е била сградата да се обяви за негодна за обитаване, за да не може ищецът да настани в нея ромско семейство от седем човека. Посочва, че лицата-сравнители, спрямо които е третиран по-неблагоприятно, са всички граждани – заинтересовани лица по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗУТ, които били изслушвани от съответните комисии. Твърди, че е дискриминиран по признака „обществено положение“.

По тези съображения ищецът моли да бъде уважен предявеният иск.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК от ответника АТ. ЯНЧ. К. е постъпил отговор на исковата молба, в който излага съображения за неоснователност на исковата претенция. Ответникът твърди, че не е проявявал дискриминация по отношение на ищеца по признака „обществено положение“, нито по който и да е друг признак по ЗЗДискр. Твърди, че не е бил длъжен да кани ищеца при извършване на огледа на сградата в производството по чл.196 от ЗУТ. Счита, че изложените от ищеца фактически твърдения, че ответникът не го е поканил да бъде изслушан преди повторния оглед на сградата, не очертават елемент от общественото му положение, като един от признаците, изброени в забраната за дискриминиране. Посочва, че в конкретния случай, условията за участие в административното производство по издаване на заповедта за обявяване на сградата за негодна за ползване и частичното ѝ премахване, са били еднакви за всички лица, намиращи се в идентично положение с това на ищеца. Посочва също, че ищецът е обжалвал релевантната за спора заповед на Кмета на Община Свиленград, но съдебното производство било прекратено. По тези съображения ответникът моли да бъде отхвърлен предявеният иск. Претендира направените по делото разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 875/08.06.2021г. на Кмета на Община Свиленград е наредено собственикът на сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на град Свиленград – Стелян Венциславов Панагонов или упълномощено от него лице, да събори предверието и външните стълби и

да ги изгради отново; да обезопаси сградата веднага след получаване на заповедта; да приведе сградата във вид, годен за живеене, съгласно нормативните изисквания на ЗУТ. В мотивната част на заповедта е посочено, че на 14.05.2021г. е бил извършен оглед на сградата от комисията, назначена със Заповед № 753/14.05.2021г. на Кмета на Община Свиленград. Представен е и протокола за извършения оглед, видно от който комисията е констатирала, че сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, нахождаща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на град Свиленград, собственост на Стелян Венциславов Панагонов, съгласно НА № 1, том 16, рег. № 3807, н.д. № 3205/2007г., е опасна и негодна за обитаване и живеене. Председател на комисията е ответникът по делото.

Заповедта 875/08.06.2021г. е изпратена на ищеца с писмо с изх.рег. № И-4735/11.08.2021г. Заповедта е изпратена на ищеца и по електронната поща, в качеството му на заинтересована страна – съсед, с писмо с изх.рег. № И-5070/ 01.09.2021г., което е представено от ищеца, респ. безспорно е, че заповедта е получена от последния.

Видно от материалите, съдържащи се в административната преписка по издаване на горепосочената Заповед № 875/08.06.2021г., ответникът е назначен от Кмета на Община Свиленград за председател на общинска комисия, която да извършва обследване състоянието на строежите на територията на Общината и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 от ЗУТ, считано от 22.10.2019г. (със Заповед № 1718/22.10.2019г., изменяща Заповед № 853/10.06.2015г.).

С писмо с изх.рег. № И-819/27.01.2020г. Кметът на Община Свиленград е уведомил собственика на сградата - Стелян Венциславов Панагонов, че на 17.02.2020г. от 11,00 ч. назначената от него комисия, с председател ответника по делото, ще извърши оглед на място, при което ще бъде проведена и процедура по изслушване на заинтересованите лица по реда на чл.196, ал.2 от ЗУТ. Писмото е получено на 27.01.2020г., видно от приложената обратна разписка.

Видно от протокол от 17.02.2020г. на комисията, при огледа не са присъствали собственика и заинтересовани лица.

С писмо с изх.рег. № И-5521/08.08.2020г. Кметът на Община Свиленград е уведомил собственика Стелян Венциславов Панагонов, че на 17.02.2020г. е бил извършен оглед на сградата, при който е било установено, че последната представлява жилищна сграда с масивна конструкция и дървена подпокривна конструкция, която е изгнила и е започнала да се руши; че вратата е избита и се влиза безпрепятствено в сградата; че дървените подове са изгнили и има опасност от пропадане при влизане в сградата. Посочено е в писмото, че при огледа е било установено, че в сградата има самонастанили се лица и че това създава опасност от злополуки. Поради изложеното, собственикът Стелян Венциславов Панагонов е поканен в срок до 14.08.2020г. да изрази намеренията си спрямо сградата и е предупреден, че ако не стори това ще се пристъпи към провеждане на процедура по обявяване

на сградата за опасна за обитаване и вредна в санитарно-хигиенно отношение. Писмото е получено на 10.08.2020г., видно от приложената обратна разписка.

На 02.09.2020г., общинската комисия, председателствана от ответника, отново е извършила оглед на горепосочената сграда и вследствие направените констатации е взела решение да се предложи на Кмета на Общината да вземе необходимите мерки за обезопасяване на сградата. Въз основа на протокола на комисията за извършения на 02.09.2020г. оглед, със Заповед № 1354/16.09.2020г. на Кмета на Община Свиленград е наредено собственикът Стелян Венциславов Панагонов да освободи сградата от обитателите, за да се избегнат инциденти; да обезопаси сградата със сигнална лента откъм тротоара и да предотврати достъпа в сградата, като същата бъде заключена – в срок до 30.09.2020г.; да изготви всички необходими строителни книжа за извършване на ремонт на сградата, като се спазят нормативните изисквания на ЗУТ - в едногодишен срок. Заповедта е съобщена на собственика с писмо с обратна разписка, получено на 21.09.2020г. Няма данни същата да е била обжалвана.

С молба с вх.рег. № В-5785/06.10.2020 г., подадена от ищеца до Кмета на Община Свиленград, озаглавена „сигнал срещу архитект К.“, е направено искане „да се образува дисциплинарно дело срещу К.“, заради конфликт между страните по делото, възникнал на 30.09.2020г. по повод процесната сграда. Посочено е в „сигнала“, че на тази дата ищецът, като пълномощник на собственика на имота Стелян Венциславов Панагонов, е посетил ответника в кабинета му в сградата на Общинска администрация – Свиленград, за да му представи нотариално заверено пълномощното и да получи въз основа на него всички документи, издадени във връзка с имота, находящ се на адрес: гр. Свиленград, ул. „*****“ № 20 (горепосочената сграда с идентификатор 65677.701.2242.1).

С молба с вх. рег. № В-5878/08.10.2020 г., подадена от ищеца до ответника АТ. ЯНЧ. К., заемащ длъжността „мл. архитект“ в отдел „Устройство на територията“ при Община Свиленград, е направено искане да получи всички документи, издадени във връзка с имота, находящ се в гр. Свиленград, на ул. „*****“ № 20 – „изоставена сграда с дворно място“. Към молбата е приложено пълномощно, в което е посочено, че собственикът на имота Стелян Венциславов Панагонов е упълномощил ищеца да получава всички документи от държавната администрация, които имат отношение към имота.

Тъй като пълномощното е било представено под формата на копие, написано е било на български език, но с печати на английски език, без апостил и легализиран превод, Кметът на Община Свиленград е отправил запитване до Министерство на външните работи. С писмо с вх.рег. № В-СЕОС-372/16.11.2020г. е отговорено на запитването със заключение, че изпратеното пълномощно няма правна тежест, тъй като документите, издадени от властите на САЩ, следвало да бъдат снабдени с печат „апостил“, за да породят правно действие в Република България.

С писмо с изх.рег. № И-7302/16.11.2020г. Кметът на Община Свиленград е уведомил ищеца (на посочения от него адрес в гр. Свиленград, ул. „*****“ № 18), че представеното от него пълномощно не може да бъде прието, тъй като то не е в оригинал, няма апостил, а частта, която е на чужд език не е заверена по надлежния ред, поради което и няма да му бъдат предоставени исканите документи.

Видно от писмо с изх.рег. № И-485/22.01.2021г. ищецът е уведомен от Кмета на Община Свиленград и за това, че след като имота е бил освободен, Общината го е обезопасила, така че го е заградила с ограничителни ленти и е заключила вратите му.

С писмо с вх.рег. № В-2680/16.04.2021г. ищецът е представил ново пълномощно. Нови пълномощни ищецът е представил и с последващи писма, адресирани до Кмета и до различни длъжностни лица в Община Свиленград. В тази връзка Кметът на Община Свиленград отново е отправил запитване до Министерство на външните работи, на което е постъпил отговор с вх.рег. № В-СЕОС-545/21.06.2021г. В отговора е посочено, че пълномощното следва да се представи в оригинал и превод на български език с нотариална заверка на подписа на преводача, направена на територия на Република България. Копие от отговора на Министерство на външните работи е изпратено до ищеца, ведно със съответни указания – с писмо и изх.рег. № И-3994/07.07.2021г.

Междувременно е издадена горепосочената Заповед № 753/ 14.05.2021г. на Кмета на Община Свиленград, с която е назначена нова общинска комисия за обследване състоянието на строежите на територията на Общината и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 от ЗУТ, чийто председател отново е ответникът (така, както и на старата комисия, назначена със Заповед № 1718/22.10.2019г., изменяща Заповед № 853/10.06.2015г.). Комисията е извършила т.нар. „повторен оглед“ на сградата, вследствие на което е издадена горепосочената Заповед № 875/08.06.2021г. на Кмета на Община Свиленград. Заповедта е влязла в законна сила, видно от Определение №11489/11.11.2021г. по адм.дело № 10905/2021г. по описа на ВАС.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Спорът по делото се свежда до въпроса дали в административната процедура по обследване състоянието на процесната жилищна сграда и в частност при извършването на т.нар. „повторен оглед“ на сградата, собственост на трето за спора лице, извършен от общинска комисия, председателствана от ответника, последният е нарушил спрямо ищеца, в качеството му на заинтересовано лице по чл.196 от ЗУТ и пълномощник на собственика на имота, забраната за дискриминационно третиране, така че го е третирали различно, като не го изслушал, въпреки че бил длъжен да стори това.

Съгласно чл.9 от Закона за защита от дискриминация, в производството за защита от дискриминация, ищецът е длъжен да докаже фактите, въз основа на които може основателно да се предположи, че той е жертва на

дискриминация и когато той е направил това, законът възлага доказателствената тежест на ответника да установи обратното, а именно, че правото на равно третиране на ищеца в конкретния случай не е нарушено. За да е налице дискриминация по някой от признаците на [чл.4, ал.1 от ЗЗДискр.](#), следва да се направи сравнение между начина на третиране на ищеца и на други лица, които са в същото или сходно положение.

Пряка дискриминация е различно третиране на лица при сходни обстоятелства въз основа на дискриминационен признак ([чл.4, ал.2 от ЗЗДискр.](#)) за разлика от непряката дискриминация, при която има еднакво третиране на лица въз основа на неутрално правило, което поставя група от тях в неблагоприятно положение ([чл.4, ал.3 от ЗЗДискр.](#)).

По иска с правно основание [чл.71, ал.1, т.1 от ЗЗДискр.](#) е прието, че пряка дискриминация е налице в случаите, в които едно лице е третирано по-неблагоприятно, отколкото се третира, било е третирано или би третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства, въз основа на признак ([чл.4, ал.2 от ЗЗДискр.](#)), посочен в [чл.4, ал.1](#) от същия или друг закон, или международен договор, по който Република България е страна.

От изложеното следва, че от обективна страна дискриминация е налице, когато едно лице бива третирано различно спрямо останалите лица, поставени в сходно сравнимо положение, това третиране е по-неблагоприятно за засегнатото лице и се дължи на наличието на някой от посочените в закона признаци на засегнатото лице.

В случая, от събраните по делото доказателства не се установява по-неблагоприятно третиране на ищеца в сравнение с други лица, действащи като съсед (заинтересовано лице по чл.196 от ЗУТ) или пълномощник в рамките на административно производство. От събраните по делото доказателства не се установяват конкретни действия на ответника, за които се твърди от ищеца, че имат дискриминационен характер, да се основават на признаците „обществено положение“ или „лично положение“. Не се доказва и наличието на разлика в третирането на ищеца спрямо останалите лица в административното производство, както и че неоснователно не е бил изслушан в това производство.

Ето защо, съдът приема, че действията на ответника в разглеждания случай се основават и са в изпълнение на законовите разпоредби, регламентиращи процесните отношения, като не съставляват дискриминация по смисъла на [чл.4, ал.2 и ал.3 от ЗЗДискр.](#)

Предвид изложеното, съдът намира, че ответникът не е осъществил пряка или непряка дискриминация спрямо ищеца по смисъла на [чл.4, ал.1 от ЗЗДискр.](#), поради което искът с правно основание [чл.71, ал.1, т.1 от ЗЗДискр.](#) следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на спора и на основание [чл.78, ал.3 от ГПК](#), на ответника следва да се присъдят направените по делото разноски, каквито се претендират и за което е представен списък по [чл.80 от ГПК](#). Същите се установиха в размер на 500 лв. - платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. Д. П., с ЕГН: *****, адрес: гр. София, ж. к. „*****“, бл. *, вх. *, ап. **, срещу АТ. ЯНЧ. К., с ЕГН: *****, адрес: гр. *****, ул. „*****“ № *, иск с правно основание чл.71, ал.1, т.1 от ЗЗДискр. - за установяване на нарушение на забраната за дискриминационно третиране, извършено от страна на ответника и изразяващо се в отказа му да изслуша ищеца, в качеството му на заинтересовано лице по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗУТ, относно жилищна сграда с адрес: гр. Свиленград, ул. „*****“ № 20 (сграда с идентификатор 65677.701.2242.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор 65677.701.2242 по кадастралната карта на град Свиленград, собственост на Стелян Венциславов Панагонов), във връзка с извършена проверка на сградата от комисия с председател АТ. ЯНЧ. К., в резултат на която проверка е издадена Заповед № 875/08.06.2021г. на Кмета на Община Свиленград.

ОСЪЖДА Т. Д. П., с ЕГН: *****, адрес: гр. София, ж. к. „*****“, бл. *, вх. *, ап. **, да заплати на АТ. ЯНЧ. К., с ЕГН: *****, адрес: гр. *****, ул. „*****“ № *, сумата 500 лв. (петстотин лева) - разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____